

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
Факультет іноземної філології
Кафедра англійської мови

Дипломна робота
магістра

з теми: «Епітет у структурі сучасного англомовного художнього тексту»

Виконала: студентка 2 курсу групи Ang1-M19
Спеціальності 014 Середня освіта
Мова і література (англійська)
Гоцман Марія Юріївна

Керівник: **Марчишина А.А.**,
доктор філологічних наук,
доцент кафедри англійської мови

Рецензент: **Марчук Л.М.**,
доктор філологічних наук, професор,
завідувач кафедри української мови

Кам'янець-Подільський – 2020 р.

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ЛІНГВІСТИЧНА ПРИРОДА ЕПІТЕТА	8
1.1. Тропеїчна сутність епітета як засобу словесно-художнього зображення	12
1.2. З історії дослідження епітета	15
1.3. Епітет і логічне означення	19
1.4. Підходи до класифікації епітетів	30
1.5. Прикметникові епітети як основа образного означування	33
1.6. Прості й композитні епітети	40
1.7. Голофразис і фразовий епітет	42
1.8. Семантика епітета в текстах художньої прози	45
1.9. Епітет в структурі художнього тексту й ідіостилю	52
Висновки до розділу	53
РОЗДІЛ 2. ЕПІТЕТ В СУЧАСНОМУ АНГЛОМОВНОМУ ТЕКСТІ: СЕМАНТИКА І СТРУКТУРА	54
2.1. Структурні різновиди епітетів у сучасних англomовних текстах	55
2.2. Семантичні різновиди епітетів у сучасних англomовних текстах	60
2.3. Семантика епітетів у художніх текстах	70
Висновки до розділу	76
ВИСНОВКИ	78
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	81
СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ	88

ВСТУП

Історія художньої мови – одна з найважливіших проблем сучасної мовознавчої науки. Ще в минулому столітті мовознавство поставило на порядок дня проблеми слова, його смислового наповнення в художньому тексті. О. О. Потебня підкреслював, що естетико-стилістичний аналіз словесно-художніх творів є першим шаблоном загального вивчення літературної мови. Вивчення тропеїки певного автора або окремого твору тісно пов'язане із завданням вивчення мови художньої літератури. У процесі втілення ідейно-творчого замислу письменник користується різноманітними словесно-виразовими ресурсами мови, серед яких тропи відіграють першорядну роль.

Одним із найважливіших завдань лінгвостилістики на сучасному етапі її розвитку є вивчення лінгвістичної природи і функціонування окремих стилістичних прийомів у різних функціональних стилях літературної мови. Кожне таке конкретне дослідження є необхідною сходинкою на шляху до створення адекватного стилістичного опису системи мови в цілому.

Загальною категорією художнього твору є художній образ, який є найважливішим компонентом твору, оскільки поєднує ідейний зміст твору і художній матеріал. У системі художніх образів відбивається світогляд письменника, його ставлення до зображуваного. Саме це дозволяє говорити про об'єктивно-суб'єктивний характер образної структури художнього твору. Своє відображення образна структура твору знаходить у мовному матеріалі. Виражається вона не якою-небудь окремою мовною одиницею, а цілим комплексом засобів різних мовних рівнів.

Ця магістерська робота присвячена дослідженню одного з найдавніших і найбільш ефектних стилістичних прийомів – епітета. Епітет здавна привертав до себе увагу вчених-стилістів як лінгвістичного, так і літературознавчого напрямку. Історія вивчення епітета походить від стародавніх риторик, які відводили цьому стилістичному прийому значне місце. Однак ці риторики, так само як і численні підручники риторики і посібники зі стилістики наступних століть, аж до другої

половини минулого століття, розглядали епітет лише як прийом прикрашання мови, спосіб зробити її більш виразною.

Наше дослідження проводилося за трьома напрямками: 1) визначення лінгвістичної природи епітета, 2) класифікація епітетів, 3) функціонування епітета в стилі текстах англомовної художньої прози.

У праці зроблено спробу системного підходу до вивчення епітета. Численні дослідження епітета, наявні у сучасній лінгвістичній теорії, мають розрізнений характер та ґрунтуються на матеріалі індивідуального стилю письменника або будь-якого жанру літератури та аналізують лише якісь окремі моделі епітета. Однак до цього часу не було здійснено системного опису епітета та його функціонування. Наша розвідка задумана як своєрідне узагальнення всього, що було зроблено в галузі вивчення епітета, і як спроба здійснити найбільш повний опис системи епітетів у тому вигляді, в якому вона склалася в мові сучасної англомовної художньої прози.

Епітет – це слово чи словосполучення, яке завдяки особливій функції в тексті допомагає слову набути нового значення або смислового відтінку, підкреслює характерну рису, визначальну якість певного предмету або явища, збагачує мову новим емоційним сенсом, додає до тексту певної мальовничості, насиченості.

Епітет як один з вагомих засобів естетизації мови перебуває в колі наукових інтересів сучасної філології, оскільки в системі епітета відбивається стиль письменника, епохи, літературного напрямку, а тому без вивчення цієї системи неможливо розкрити цілісну картину еволюції художнього стилю взагалі й художньої мови зокрема. Ці «прикрашальні слова», за Аристотелем, допомагають виокремити певне явище з-поміж інших, точніше передати думку, красномовно змалювати життєву картину, надають мові образності, емоційності, виразності. Власне тому вивчення епітета має певні традиції в лексикології, лінгвостилістиці, теорії літератури. Роздуми про роль, призначення епітетів, їхні джерела і причини виникнення з'являються ще в творах античних мислителів (Аристотеля, Деметрія та ін.). З'ясування природи епітетів цікавило видатних

філологів XIX-XX ст., зокрема О. М. Веселовського, В. С. Ващенко, В. В. Виноградова, В. М. Жирмунського, О. О. Потебню. Проблему епітетів принагідно досліджували Л. А. Булаховський, І. Є. Грицютенко, Л. І. Тимофєєв та інші вчені. Епітет як засіб вираження індивідуально-авторського стилю певного письменника активно вивчають у сучасному мовознавстві, зокрема в українському. Це дослідження С. Я. Єрмоленко, О. С. Волковинського, А. К. Мойсієнка, Н. М. Сологуб, Н. Г. Сидяченко, С. П. Бибики, Л. О. Ставицької, В. В. Красавіної, М. Ф. Братусь, О. М. Сидоренко, Л. І. Шутової та ін.

Як опорний конструктивний елемент художнього тексту, епітети можуть створювати чи увиразнювати загальне тло художньої оповіді, конкретизувати авторське бачення просторових реалій, виступати разом з іншими зображальними засобами важливим чинником суб'єктивізації прозового тексту.

Значна увага лінгвістів до епітетних структур і проблеми їхнього функціонування в художньому тексті визначає **актуальність** магістерської роботи. Ураховуючи те, що епітет є складовою частиною, фундаментом для інших художніх засобів, вважаємо за прогалину його недостатнє вивчення, що пов'язано з нестабільною динамікою розвитку цього художнього засобу.

Актуальність магістерської роботи зумовлена браком системних досліджень лінгвістичної природи епітета як конструктора художнього тексту в межах певного синхронічного літературного зрізу, а саме – сучасної англomовної літератури. Дослідження епітета як призми суб'єктивного авторського бачення світу, як виразника емоційного й оцінного ставлення до навколишньої дійсності є **актуальним** з огляду на застосування принципу антропоцентризму, витриманого в цій роботі, відповідно до якого вираження людини в тексті, експлікація авторської присутності через мережу стилістичних лінгвальних засобів, омовлення ціннісних та світоглядних орієнтирів є пріоритетними серед дослідницьких завдань.

Мета дослідження – встановити лінгвальну природу, стилістичне значення та функціональний потенціал епітета в структурі сучасного англomовного художнього тексту.

Для досягнення поставленої мети в роботі необхідно виконати низку **завдань**:

- узагальнити теоретичні засади епітета як стилістичного засобу;
- охарактеризувати лінгвальну та когнітивну природу епітета;
- окреслити функції епітета в тексті сучасної художньої прози;
- класифікувати епітети, вибрані з досліджуваних текстів, за структурним та семантичним критеріями.

Об'єктом дослідження слугують епітети як елементи тропеїчної системи англійської мови, що функціонують у сучасних прозових текстах.

Предмет вивчення становлять структурні, семантичні, стилістичні особливості епітетів у текстах англомовної прози.

Матеріалом для дослідження послужили твори англійських письменників ХХ ст. Е. Гемінгвея, А. Моррісона, К. Менсфілд, Дж. Р. Р. Толкіна, Дж. Конрада, Д. Лоуренса, С. Моема, Ф. С. Фіцджеральда, Д. Лессінга. Відбір матеріалу проводився методом суцільної вибірки.

Методологічною і теоретичною основою нашої роботи стали теоретичні положення, які є доведеними в сучасній науці: про єдність форми та змісту, про роль мови в активному відображенні дійсності суб'єктом; про єдність раціонального та емоційного в мисленні, свідомості та мові; про діалектичний зв'язок діяльності, мислення і мови; про системний характер мови і функціональний характер мови; про соціально-історичну природу мови.

Методи дослідження визначаються поставленими завданнями, матеріалом, теоретичною спрямованістю роботи й мають комплексний характер. У роботі використаний *описово-аналітичний метод*, орієнтований на спостереження, аналіз і узагальнення певних мовних фактів; метод *семантичного аналізу*, який сприяє відбору і класифікації епітетів, ужитих в аналізованого фактичному матеріалі; метод *стилістичного аналізу*, залучений для встановлення стилістичної значущості епітетів; *текстово-інтерпретаційний*, необхідний для вивчення функціонування епітетів та епітетних конструкцій у текстах сучасної англомовної художньої прози.

Теоретичне значення роботи визначається її внеском у загальну теорію лінгвістики тексту та його стилістичного потенціалу; визначення змісту, структури, функцій епітета як засобу художнього увиразнення індивідуального авторського мовлення розширює уявлення про ідіостиль письменника та лінгвальні засоби його вираження.

Практична цінність дослідження полягає у можливості подальшого використання його результатів у курсах стилістики та лексикології англійської мови, інтерпретації англійського тексту, лінгвокраїнознавства та на заняттях з практики усного та писемного мовлення, а також в науково-дослідній роботі студентів.

Структура роботи. Дипломна робота магістра складається із вступу, двох розділів, висновків до кожного розділу, узагальнених висновків та списків використаних джерел і джерел ілюстративного матеріалу.

ВИСНОВКИ

У зв'язку з підвищеною зацікавленістю до досліджень функціонування мовних засобів у різних сферах мовленнєвої діяльності все частіше лексичні одиниці вивчаються з точки зору їх стилістичної значимості. Це цілком закономірно, оскільки об'єктом лінгвістичного стилістичного аналізу є мова в процесі її функціонування.

Важливим об'єктом дослідження сучасної лінгвостилістики є епітет як мовно-виразовий засіб, що відіграє значну роль у творенні мовної картини окремого індивіда і певної спільноти людей (територіальної, соціальної, професійної тощо), а також відображає мовні традиції певної епохи загалом.

Епітет – це лексико-семантичний стилістичний прийом, спрямований на вираження експресивно-образної й суб'єктивно-оцінної характеристики об'єкта дійсності, що функціонує в просторі художнього дискурсу.

Аналіз наукових джерел з питань художньої образності мовної картини світу дозволив з'ясувати, що епітет – стилістична фігура, троп, що є означенням чи обставиною в реченні як атрибут предмета, дії, стану й характеризується високою емотивно-експресивною зарядженістю, оцінністю й образністю. Епітет має метафоричну або метонімічну природу. У широкому розумінні епітет є не лише метафорою чи метонімією, а й будь-яким емоційно-оцінним атрибутом.

Розмаїття наукових досліджень про природу епітета як тропеїчного засобу мови дозволяє виділити декілька підходів до їх класифікації. Традиційним є поділ епітетів на: 1) логічні та художні (власне епітети) означення, 2) постійні (фольклорного походження), 3) загальномовні та індивідуально-авторські. Найпоширеніша серед науковців семантична класифікація охоплює таквтологічні, пояснювальні, метафоричні, метонімічні, синкретичні епітети. Частиномовні характеристики епітетів ґрунтуються на використанні в епітетній функції передусім (якісних) прикметників, а також іменників та прислівників.

Огляд текстів англійськомовних прозових текстів доводить, що найбільш поширеними типами, виокремленими на основі структурної організації, є прості

та складні епітети, голофразис, тобто фразові епітети, зустрічається надзвичайно рідко. Підсумовуючи, зазначимо, що пояснювальні епітети слугують, передусім, засобом характеристики, підкреслення певної ознаки, в той час як метафоричні та тавтологічні епітети більш наділені експресивною потужністю і активізують у адресата певний емоційний настрій. Експресивність епітета підвищується завдяки взаємодії з іншими стилістичними засобами, оскільки всі вони належать до єдиної цілісної системи. Цей факт засвідчується їх опозиційністю один до одного та наявністю між ними проміжних форм змішаного походження, як наприклад: метафоричний епітет, порівняльна метафора тощо.

Епітет як естетична одиниця художньої мови вступає в складні взаємини з ідеєю твору, системою образів, авторським світобаченням. Як поліфункціональний елемент художньомовної системи, він реалізує свої зображально-виражальні, оцінні потенції в описах зовнішності персонажів, розкритті рис їх характеру, дій, вчинків, психічного стану, створює психологічну напругу твору, викликає у читача найширше коло асоціацій, які знаходять глибокий емоційний відгук тощо. Письменник використовує багату палітру емотивних, одоративних, кольористичних епітетів, вводить епітети-новотвори, що яскраво відображають найглибші людські почуття. Епітетні словосполучення виступають емоційною домінантою художнього тексту.

Епітети акцентують увагу читача не на типовій ознаці, а на особливості, властивій для конкретного моменту мовлення. Завдяки такій особливості епітета зростає і його роль у відображенні індивідуально-авторської картини світу.

Епітети як першоджерело тропеїки потребують подальшого вивчення в сучасній стилістиці, багато підгруп та мікрогруп залишилися ще не дослідженими. Ці художні засоби постають у межах лінгвістичних розвідок як важливий засіб зовнішньої характеристики людини, її психологічних особливостей, волі, думок, уявлень про світ в українській літературі новітнього періоду. Традиційні й індивідуально-авторські означення засвідчують і модернізацію мовомислення авторів, і розвиток засобів художнього мововираження.

Актуальність вивчення тропеїки як системно-структурного утворення (функціонально-семантичного макрополя) та її системоутворювального центру – епітета – зумовлює перспективи подальших досліджень у цій галузі стилістики. Необхідним також є глибокий аналіз компаративних епітетів з погляду когнітивної лінгвістики. Адекватне вираження когнітивної сутності епітетів дозволить точніше охарактеризувати не тільки їх тропеїчний статус, але також їх дискурсивну специфіку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Азарова Л.Е. Складні слова в українській мові: структура, семантика, концепція «золотої» пропорції. Вінниця: УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2000. 222 с.
2. Алимов В. В. Теория перевода. Перевод в сфере профессиональной коммуникации. Москва: Едиториал УРСС, 2004. 160 с.
3. Античные теории языка и стиля / ред. И. М. Троицкий. СПб. : Алетейя, 1996. 362 с.
4. Арнольд И. В. Стилистика. Современный английский язык : учебник для вузов. Москва : Флинта, Наука, 2002. 384 с.
5. Баженова И. Прагматическая функция обозначения эмоций в художественном тексте // Прагматика и логика дискурса. Ижевск : Изд-во Удмурт. гос. ун-та, 1991. С. 30–37.
6. Бельская Л. Л. Поэтическая лингвистика в стихах русских поэтов 20 века //Русская речь. 2009. N 4. С. 42–49.
7. Будагов Р. А. Писатели о языке и язык писателей. Москва : Изд-во Москов. гос. ун-та, 1984. 280 с.
8. Бурківська Л. Про деякі особливості ідіостилю Богдана Лепкого (на матеріалі тетралогії «Мазепа») // Українська мова і література в школі. 2005. № 5. С. 58–62.
9. Ващенко В. С. Мова Мова Тараса Шевченка. Харків : Харківський держ. ун-т ім. О. М. Горького, 1963. 251 с.
10. Ващенко В. С. Стилiстична морфологiя української мови. Дніпропетровськ : Вища школа, 2001. 221 с.
11. Веселовский А. Н. Из истории эпитета // Историческая поэтика. Москва : Высшая школа, 1989. С. 59–75.
12. Веселовский А. Н. Историческая поэтика. Москва : Высшая школа, 1989. 406 с.

- 13.Виноградов В. В. Русский язык. Грамматическое учение о слове. Москва : Учпедгиз, 1947. 257 с.
- 14.Волковинський О. С. Поетика епітета: пролегомени до теми //Біблія і культура, 2009. № 11. С. 28–38.
- 15.Галич О. Теорія літератури. Кирів : Либідь, 2001. 486 с.
- 16.Гальперин И. Р. Очерки по стилистике английского языка. Москва : Изд-во литературы на иностранных языках, 1958. 462 с.
- 17.Гальперин И. Р. Текст как объект лингвистического исследования. Москва : Наука, 1981. 138 с.
- 18.Ганич Д. І., Олійник І. С. Словник лінгвістичних термінів. Київ : Вища школа, 1985. 360 с.
- 19.Гладь С. Емотивність художнього тексту : семантико-когнітивний аспект : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : 10.02.01 «Українська мова». Київ, 2000. 19 с.
- 20.Голуб И. Б. Книга о хорошей речи. Москва : Культура и спорт «Юнити», 1997. 268 с.
- 21.Горбачевич К. С. Словарь эпитетов русского литературного языка. СПб. : Норинт, 2000. 221 с.
- 22.Грабовецька О. С. Епітетна конструкція у художньому перекладі (на матеріалі української та англійської мов) : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.16 «Перекладознавство». Львів, 2003. 200 с.
- 23.Грищенко А. П. Прикметник в українській мові. К : Наукова думка, 1978. 206 с.
- 24.Губанов С. А. Эпитет в творчестве М. И. Цветаевой: семантический и структурный аспекты: дис....канд. филол.наук : 10.02.01 «Русский язык». Самара, 2009. 234 с.
- 25.Гусева Т. М. Сложный эпитет как стилеобразующая единица художественного пространства И. А. Бунина. : дисс. на соискание науч. степени канд. филол. наук : 10.02.01 «Русский язык». Москва, 2001. 178 с.

- 26.Донецких Л.И. Эстетические функции слова. Кишинев: Штиинца, 1982. 154 с.
- 27.Дубенко О. Ю. Порівняльна стилістика англійської та української мов. Вінниця: Нова книга, 2011. 328 с.
- 28.Елеонская А. С. Человек и Вселенная враторской прозе Епифания Славинецкого // Развитие барокко и зарождение классицизма в России XVII–начала XVIII в. Москва : Наука, 1989. С. 201–219.
- 29.Ємець О. В. Спірні питання термінології лінгвостилістики //Актуальні проблеми літературознавчої термінології. Рівне, 2017. Вип. 2. С. 195–198.
- 30.Єрмоленко С. Етнокультурний і соціальний зміст художньої оповіді Івана Нечуя-Левицького //Культура слова. 2013. Вип.79. С. 6–15.
- 31.Єрмоленко С. Я. Синтаксис віршової мови. Київ : Наук. думка, 1969. 96 с.
- 32.Зорівчак Р. «Боліти болем слова нашого...» URL: <http://www.ukrslovo.com.ua /work/archive/2008>.
- 33.Казьмина О. Е. Основы этнодемографии. Москва: Наука, 1994. 256 с.
- 34.Квятковский А. П. Поэтический словарь. Москва : Советская энциклопедия, 1966. 362 с.
- 35.Коваль А. П. Практична стилістика сучасної української мови. Київ: Вища шк., 1987. 351 с.
- 36.Ковынёва И.А. Голофразис как способ словообразования в русском языке: дис. ... канд. филол. наук 10.02.01 «Русский язык». Орёл, 2007. 175 с.
- 37.Кочан І. Лінгвістичний аналіз тексту. Київ : Знання, 2008. 423 с.
- 38.Кочан І. М. Лінгвістичний аналіз тексту. Київ : Знання, 2008. 423 с.
- 39.Кочерган М.П. Слово і контекст: лексична сполучуваність і значення слова. Львів: Вища школа, 1980. 184 с.
- 40.Красавіна В. В. Структурно-семантичні, стилістичні та текстові функції епітета в історичному романі (на матеріалі творів другої половини XIX – першої половини XX ст.): автореф. дис... канд. філол. наук: 10.02.01 «Українська мова». Київ, 2005. 20 с.

- 41.Краснянский В. В. Сложный эпитет в русской литературной речи. Владимир : Орехово-Зуев. пед. ин-т, 1991. 70 с.
- 42.Куйбіда Х. Художні означення в епосі Гомера //StudiaLinguistica. 2014. № 8. С. 87–93.
- 43.Куксина А. Е. Структурно-семантические типы сложных эпитетов в языковой картине мира писателя: на материале художественной прозы Ю. Нагибина : автореф. дисс. на соискание науч. степени канд. филол. наук : 10.02.01 «Русский язык». Москва, 2008. 22 с.
- 44.Кульбабська О. В. Текстотворча функція епітета в художньому тексті (на матеріалі мови творів Івана Багряного) // Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Філологія. Випуск № 742. Харків, 2006. С. 256–265.
- 45.Купина Н.Н. Замысел автора или вымысел интерпретатора // Исследования по художественному тексту. Саратов, 1994. № 2. С. 50–51.
- 46.Лисиченко А. Структура мовної картини світу // Мовознавство. 2004. № 5–6. С. 38–41.
- 47.Літературознавчий словник-довідник [за ред. Р. Т. Гром'яка, Ю. І. Коваліва, В. І. Теремка]. Київ : ВЦ «Академія», 2007. 752 с.
- 48.Лотман Ю. М. О поэтах и поэзии. Анализ поэтического текста. СПб.: Искусство-СПб, 1996. 846 с.
- 49.Лурия А.Р. Язык и сознание. Москва : Изд-во Моск. ун-та, 1979. 320 с.
- 50.Макар І. Епітетні словосполучення в ідіостилі Лонга // Науковий вісник Чернівецького університету : Слов'янська філологія. Вип. 321–322. Чернівці : Рута, 2007. С. 379–383.
- 51.Мацько Л. І. Стилїстика української мови. Київ : Вища школа, 2003. 462 с.
- 52.Мацюх М. Д. Эпитэт у беларускай вясельнай песні // Весці АН БССР. Сер. грамад. навук. Вестн. Акад. наук БССР. Сер. обществ. наук. Минск, 1990. № 5. С. 85–86.

- 53.Машукова М. Х. Эпитет в адыгском песенно-стихотворном фольклоре : автореф. дис. ... канд. филол. наук: 10.01.09 «Фольклористика». Майкоп, 2008. 25 с.
- 54.Мельник О. Поетика простору: семантика вертикалей та горизонталей у прозі Михайла Яцкова // Слово і час. 2005. № 7. С. 48–55.
- 55.Москвин В. П. Русская метафора : Очерк семиотической теории. Москва : ЛЕ-НАНД, 2006. 184 с.
- 56.Москвин В. П. Тропы и фигуры: параметры общей и частных классификаций //Филологические науки. 2002. № 4. С. 75–85.
- 57.Москвин В. Эпитет в художественной речи // Русская речь. 2001. № 4. С. 28–32.
- 58.Намитокова Р. Ю. Авторские неологизмы: словообразовательный аспект. Ростов-на-Дону, 1986. 156 с.
- 59.Онопрієнко Т. М. Епітет у системі тропів сучасної англійської мови (Семантика. Структура. Прагматика) : автореф. дис... канд. філол. наук : 10.02.04 «Германські мови». Харків, 2002. 19 с.
- 60.Онопрієнко Т.М. Епітет як первісний троп і системоутворюючий центр тропіки // Вісн. Житомир. держ. пед. ун-ту ім. І.Франка. Житомир : Житомир. держ. пед. ун-тім. І.Франка, 2001. Вип. 8. С. 127–130.
- 61.Онопрієнко Т. М. Тропеїчні засоби реалізації прагматичної скерованості художнього тексту //Вісник Житомирського державного університету. 2008. Випуск 40. Філологічні науки. С. 181–185.
- 62.Павшук А. В. Языковая природа и функции эпитета в художественном тексте (на материале романа Асорина «Воля»): дис. ...канд. филол. наук : 10.02.01 «Русский язык». Москва, 2007. 198 с.
- 63.Пентилюк М. І. Культура мови і стилістика. Київ : Вежа, 1994. 240 с.
- 64.Петрова З. М. Поэзия Н. М. Карамзина. Функции и структура эпитета // Очерки по стилистике русских литературно-художественных и научных произведений XVIII – начала XIX в. – СПб.: Наука, 1994. С. 145–166

65. Подольская И. В. Языковые средства создания художественного образа на материале поэтических текстов (Евгения Харланова): автореф. дис. ... канд. филол. наук : 10.02.01 «Русский язык». Тамбов, 2004. 20 с.
66. Померанец И. Б. Развитие эпитета как отражение изменений картины мира : на материале испанских поэтических текстов XII–XIV вв. : дис. ... канд. филол. наук 10.02.05 «Романские языки». СПб., 2004. 175 с.
67. Потебня А. А. Из записок по теории словесности. Харьков : М.В. Потебня, 1905. - VI, 652 с.
68. Потебня О. Синекдоха й епітет // Естетика і поетика слова. Київ : Мистецтво, 1985. С. 126–129.
69. Привалова С. Вивчення індивідуального і мовного стилю письменника // Українська література в загальноосвітній школі. № 3. 2008. С. 38–40.
70. Прищепа В. Є. Метафора як ефективний засіб мовної економії // Вісник Житомир. держ. ун-ту ім. І. Франка. 2005. Вип. 23. С. 98–100.
71. Прус Т. Стилістика портрету в текстах Михайла Коцюбинського // Міжнародна конференція «Політ. Сучасні проблеми науки». Київ, 2010. 336 с.
72. Рудь О. М. Порівняння у мові української поезії ХХ століття. Філологічні науки: збірник наукових праць. Суми : СумДПУ ім. А. С. Макаренка, 2004. С. 73–80.
73. Рудь О.М. Функціональні властивості складних прикметників у поетичній мові // Слово. Стиль, Норма (зб. наук. праць, присвячений 65-річчю з дня народження доктора філологічних наук, проф. С.Я.Єрмоленко). Київ, 2002. С. 99–105.
74. Румнище И. Я. Сложный эпитет как стилеобразующий элемент в поэзии Пиндара : автореф. дис. ...канд. филол. наук : 10.02.01 «Русский язык». Москва, 1987. 20 с.
75. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава: Довкілля–К, 2006. 716 с.

76. Сидоренко О. М. Епітет у поетичній мові Олександра Олеся (Семантика і функції): дис... канд. філол. наук : 10.02.02 «Українська мова». Київ, 1994. 176 с.
77. Слобода Н. В. Метафора як стилістична фігура поезики // Дослідження з лексикології і граматики української мови. Дніпропетровськ : Пороги, 2008. Вип. 7. С. 131—138.
78. Словник епітетів української мови. Київ : Довіра, 1998. 431 с.
79. Тараненко А. А. Языковая семантика в ее динамических аспектах. Київ : Наукова думка, 1989. 256 с.
80. Тимофеев Л. И. Основы теории литературы. Москва : Просвещение, 1966. 326 с.
81. Тихоша В. Стилістично виражальні можливості епітетів у антастичному романі Марини й Мергії Дяченків «Дика енергія. Лана» // Науковий вісник Херсонського державного університету : Серія «Лінгвістика». Вип. 12. Херсон, 2010. С. 276–280.
82. Ткаченко А. О. Мистецтво слова: Вступ до літературознавства. Київ : ВПЦ Київський університет, 2003. 448 с.
83. Томашевский Б. В. Стилистика и стихосложение. Ленинград : Учпедгиз, 1959. 525 с.
84. Турсунова Л. А. К проблеме классификации эпитетов // Сб. научн. трудов МГПИИЯ им. М. Горького. Вопросы романо-германской филологии. Москва, 1974. Вып. 75. С. 67–87.
85. Фадеева Т. М. Взаимодействие сложного эпитета в художественном тексте с другими средствами выразительности // Вестник Московского государственного областного университета. Серия «Русская филология». Москва : МГОУ, 2011. № 4. С. 46–51.
86. Фадеева Т. М. Структурно-семантическое своеобразие колоративных сложных эпитетов // Вестник Московского государственного областного университета. Серия «Русская филология». Москва : МГОУ, 2011. № 5. С. 40–45.

- 87.Фадеева Т. М. Структурные особенности окказиональных сложных эпитетов // Вестник Нижегородского университета им. Н. И. Лобачевского. Нижний новгород, 2011. № 6 (2). С. 680–683.
- 88.Bally Ch. Le langage figuré // Traité de stylistique française / 1er vol., 2nd eédition, Paris Librairie c. Klincksieck, 11, Rue De Lille, 1909. P.184–202.
- 89.Peltola N. The Compound Epithet and Its Use in American Poetry from Bradstreet through Whitman / Niilo Peltola. Helsinki : Suomalaisen Kirjallisuuden Kirjapaino, 1956. 299 pp. (Annales Academiae Scientiarum Feenicae, Series no. 105).
- 90.Richards I. A. The Philosophy of Rhetoric. L. Oxford : Oxford Univtrxity Press, 1965. 138 p.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

1. Bradbury R. The Smile. URL : <http://raybradbury.ru/library/story/52/9/0/>
2. Conrad J. Selected Short Stories. Hertfordshire : Wordsworth Editions Limited, 1997. 238 p.
3. Fitzgerald F. S. Tender is the Night. London: Wordsworth Classics, 1995. 337 p.
4. Fitzgerald F. S. The Great Gatsby. Kiev : Dnipro Publishers, 1973. 356 p.
5. Hemingway E. The Old Man at the Bridge. URL : <http://ourenghclass.net/wp-content/uploads/sites/6/2016/09/oldman.pdf>
6. Lawrence D. H. England, My England. Київ : «Знання», КОО, 2008.182 с.
7. Lessing D. Collected African stories. Vol. 1. This was the Old Chiefs Country. – London: M. Joseph, 1973. P. 231–286.
8. Mansfield K. The Baron. URL : <http://www.katherinemansfieldsociety.org/assets/KM-Stories/THE-BARON1910.pdf>
9. Mansfield K. The Tiredness of Rosabel. URL : <http://www.katherinemansfieldsociety.org/assets/KM-Stories/THE-TIREDNESS-OF-ROSABELL1908.pdf>
- 10.Maugham S. Selected Stories. Вінниця : Теза, 2010. 181 с.

11. Morrison A. That Brute Simmons. URL: <https://ebooks.adelaide.edu.au/m/morrison/arthur/tales-of-mean-streets/chapter4.html>
12. The Magician and Other Stories. Москва : Айрис-пресс, 2012. 216 с.
13. Tolkien J. R. U. The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring. URL : http://ae-lib.org.ua/texts-c/tolkien_the_lord_of_the_rings_1_en.htm